

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΚΑΤΕΣΤΡΕΨΕ ΤΗΝ ΤΣΑΡΙΚΗ ΡΩΣΙΑ

ΠΩΣ ΕΔΟΛΟΦΟΝΗΘΗΚΕ Ο ΡΑΣΠΟΥΤΙΝ

(Μία συνέντευξις του Γάλλου μυθιστοριογράφου Ζάν Κεσέλ με τον φονεα τού σατανικού καλόγερου, Ρώσου πρίγκιπος Γιουσούποφ)

Την 17η του περασμένου μηνός Δεκεμβρίου έβλεψαν 16 άκριβώς χρόνια από τότε που ο πρίγκιπ Γιουσούποφ, βοηθούμενος από μερικούς φίλους του, σκότισε στο μέγαρό του το σατανικό καλόγερο Ρασπούτιν, τον άνθρωπο που κατέστρεψε την αυτοκρατορική οικογένεια της Ρωσίας—και την ίδια τη Ρωσία...

Πολλά έγγραψαν για το Ρασπούτιν. Και αυτός άκόμη ό τιμηρός του, ό πρίγκιπ Γιουσούποφ, έγραψε ένα πολυσέλιδο βιβλίο, στο όποιο έξιπασοει λεπτεμερώς τά προηγηθέντα της δραματικής δολοφονίας καθώς και τίς τελευταίες στιγμές του διαβολο-καλόγερου... Όσοσο το θέμα αυτό δεν θα πάρη ποτέ νά προκαλή τό ένδιαφέρον, γιατί σχετίζεται με μιά από τίς τραγικότερες σελίδες της ιστορίας της ανθρώπινης ζωής. Τό γεγονός σινετώσ από μιά παλαιά νά μεταφρασώμεν, χάνον τόν αναγνωστών μας, την παρακάτω ένδιαφέρουσα συνέντευξι που πήρε τελευταία ό καιώνιστος Γάλλος μυθιστοριογράφος Ζάν Κεσέλ από τόν άρχηγό τών φονέων του Ρασπούτιν:

«Από πολύ καιρό ήξερα—γράφει ό Ζάν Κεσέλ— ότι ό πρίγκιπ Γιουσούποφ, ό όποιος έγινε διάσημος από τότε που σκότισε τόν Ρασπούτιν, θροσκότανε στο Παρίσι, διευθύνοντας ένα κατάστημα... γιναικείας μόδας, σ' ένα κεντρικό δρόμο, μιά ποτέ δέν πέρασε από τό νού μου ή σκέψης νά τόν έπισκεφθώ.

Μιά μέρα, όμως, χωρίς νά ήξερω ούτε και γώ τό γιατί, μου γεννήθηκε ή ένθυμία νά γνωρίσω από κοντά τόν καταπληκτικό αυτόν άνθρωπο. Άκουσα νά λένε πολλά περί αυτού, μιά δέν έδωσα βάσι στις διαδόσεις, γιατί ήμουν βέβαιος ότι ένας τέτοιος άνθρωπος ήταν έσόμενος νά δημιουργήση γύρω του ένα θρόνο, ό όποιος πιθανόν να μιν είχε μεγάλη σχέση με την πραγματικότητα. Και περίμενα νά τόν δω με τά μάτια μου, γιά νά σχηματίσω προσωπική γνώμη γ' αυτόν...

Τού έγραψα, λοιπόν, και τού ζήτησα μιά συνέντευξι.

Την έπομένη έπαινα ένα φάκελλο με την όνομα: «Πρίγκιπ Γιουσούποφ, Γυναίκες Μόδης». Ό πρίγκιπ με πληροφορούσε ότι θα με δεχότανε τό θράδυ της ίδιας ήμέρας στο κατάστημά του...

Σάς άφίνο νά φαντασθήτε πόσο χτυπούσε ή καρδιά μου ένώ πήγαινα νά συναντήσω ένα άνθρωπο που συνέδεσε τ' όνμά του με τόν καταστροφάει της μεγάλης Ρωσικής Αυτοκρατορίας...

Η συνουμία μας έγινε στο κατάστημα που ίδουτε ό πρίγκιπ στο Παρίσι, γιά νά κερδίη τό ψρομά του. Όσαν έφρατα εκεί, ή ώρα ήταν προσημένη. Όλόκληρο σχεδόν τό προσώπιό—άποτελούμενο άποκλειστικά από κροίεζ και δεσπονίδες της άνωτάτης αοσσιζής άριστοκοσσίας ή όποιες κατέφυγα στην γαλλική πρωτεύουσα από την κομμουνιστική επανάσταση—όλόκληρο, επαναλαϊβάνω, τό προσώπιό είχε φέγει πρό πολλής ώρας...

Μία από τίς τελευταίες κωδιστρούλες που έμειναν στο κατάστημα—ίσως νά ήταν άλλοτε, στη Ρωσία, πριγκίπισσα ή βαρόνη...—μου έδειξε τό γραφείο του κ. διευθυντού. Χτύπησε την πόρτα και μπήκε μέσα. Τό γραφείο του πρίγκιπος Γιουσούποφ ήταν ένα στενόμακρο δωμάτιο, διηισμένο σε μισοσκόταδο. Στους τοίχους, ήταν όρθια, άρα-

διασμένα στη σειρά, κροίενα μανικέν και μπουστα από καλάμια. Μόνη επίπλωσις του δωματίου: ένα γραφείο στο βάθος...

Όταν τό γλυκό φώς του άμπαλιού έπεσε στο πρόσωπο του πρίγκιπος, έμεινα κατάπληκτος, μολονότι είχα άκούσει νά λένε πολλά γιά την έξαιρετική, γιά την άπερίγραπτη όμορφιά αυτού του άνθρώπου.

Η φροσγονμία του, φροσιμένη άπαλά, φανότανε σαν νά είχε προκίσει από τη φέσι μ' αινία νεότητα. Τό λείο, τό άστραφτερό μέτωπό του, κοβόταν άπό τώ δυό τεζοτά φρόδα. Τά μάτια του ήταν μεγάλα, κίλοσχεδιασμένα, άμυγδαλωτά. Άνάμεσα στα μακριά, μαύρα βλέφαρα, τό βλέμμα του έλαμπε ζωηρό και άνήσυχο... "Όσο γιά τά χείλη του, χείλη λεπτά μ' αινιγματικά, θα έλεγε κανείς ότι τά ζωγράφησε ό Λεονάρδος ντά Βίντσι, ό άθάνατος δημιουργός της Τζοκόντας.

Γενικά, σ' όλη τη φροσγονμία του ίπτηχε κάτι τό ασήτηρό και τό ήδυαθέ: συγχρόνως, που σάγνηνε κ' αϊμαλιούτζε...

Όσοσο σ' όλο αυτό τό άομωτικό σώμα, έξώφρεσι άποτελούσανε τά χέρια—χέρια προσημένα από τη μοίρα νά κάνουν κάτι που δέν τοίμοιενε νά τό κάνει κανένας άλλος, νά σκοτώσουν δηλαδή τό σατανικό καλόγερο...

Τά χέρια του πρίγκιπος Γιουσούποφ ήταν πλατιά, ρομαλέα, με όαχτύλα έξαιρετικά μακριά και σαρκώδη. Μονάχα αυτά ήταν βαριά σ' ένα σώμα που φανότανε έλαφρό σαν πούπουλο... Θα έλεγε κανείς πως τά πήρανε από ένα άλλο σώμα και τά κόλλησαν στο πρόσωπο του πρίγκιπος... Θυμάμαι ότι κάποτε χειρομάτης λιπούημενε κάποτε, ένώ έσκυβε νά εξετάση τίς γραμμές της παλάμης του...

Ό πρίγκιπ Γιουσούποφ άκούητηκε τά χέρια του στο τραπέζι, και άρχισε νά μιλά έτσι...

Μού έξιπτόρησε και πάλι τη δραματική γνωριμία του με τό Ρασπούτιν...

Μού έλετε ότι γιά νά γνωρίση από κοντά τό διαβόητο καλόγερο και γιά νά κατακτήση την έμπιστοσύνη του, προσποήθηκε δια έπασης από μιά βαρεία ασθένεια και τόν παρεκάλεσε νά τόν θεραπεύση διά της ύποβολής. Ό Ρασπούτιν, αρθθίμως νά έξυτηρηθή ένα πρίγκιπα, τόν δέχτηκε πολλές φορές στο σπίτι του...

Ό Γιουσούποφ ξαπλώνουσε σ' ένα ντιβάν, στο ιδίαιτερο δωμάτιο του καλόγερου, από τό όποιο κρονούσανε από τό ποσί ως τό θράδυ φτωχοί, κροίεζ της άνωτάτης άριστοκοσσίας, παγκάβοι, ύπομωχοί, κατόκοποι, μουζίκου. Ένα σωρό άνθρωποι που πήγαιναν νά δούν τόν Ρασπούτιν γιά νά τού έπτήσουνε θεραπεία ή έλπίδες, χροίματα ή πίστι, έρωτα ή ραδιοηγίες...

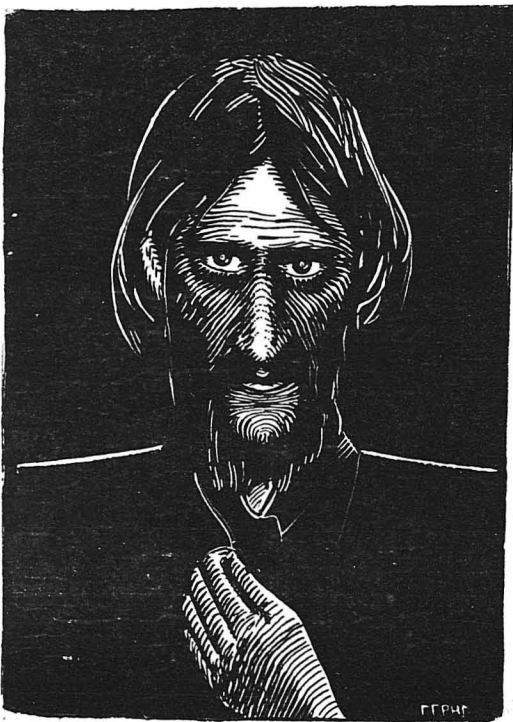
Ό Ρασπούτιν, μολονότι ήταν πάντοτε άτησχολημένος, έβρισκε καιρό νά εξετάση τόν πρίγκιπα, νά τόν κιντάξη, δηλαδή κατάρια, γιά νά τόν ύποψώση, φροθυρίζοντας άκατάληπτα λόγια...

Φαντάζεστε τώρα τη σκηνή αυτή...

Ένας νεαρός πρίγκιπ, όραϊός σαν άρχάγγελος, ήταν ξαπλωμένος σ' ένα καναπέ, ύποκρινόμενος ότι ύποκρίπτε στη μαγευτική δύναμη του Ρασπούτιν, ένώ στο μαυλό του είχε ήδη φρωλάσει ή σκέψη νά δολοφονήση τόν σατανικό καλόγερο...

Και ό Ρασπούτιν, όρθιος, έγρανε πάνω από τόν πρίγκιπα, με τη μακρινά, άχρένιστη γενεάδα του, με τη βαρεία άνατηνή του. "Ηθελε νά δαμάση, νά ύποτάξη, νά έμνηδενίση με τίς σκέψης του και με τη ζωώδη δύναμη του τό νεαρό εκείνο άριστοκράτη... Και ό πρίγκιπ ήταν ύποχρουμεμένος νά ύποκρίνεται τόν έμνηδενισμένο, τόν άησυχο στα χέρια του Ρασπούτιν, γιά νά έπιτύχη εύκολώτερα εκείνο που ήθελε...

Φαντασθήτε αυτή την πάλη χωρίς κινήσεις, χωρίς μονηρητά και λαχανιάσματα και άνοστε—όπως άκουσα κ'

Ό Ρασπούτιν.

έγω— τόν πρίγκιπα Γιουσουάφ ν' αφηγηθεί με γλυκειά φωνή τήν τραγική εκείνη σκηνή :

— Πολλές φορές φροβήθηκα μήπως νικηθώ, μου είπε. Τά φοβερά μάγια τού Ρασπούτν ησαν σάν βδέλλες κολλημένες στις κόγχες του. 'Από αυτά έβγαίναε μιά ρουστή δύναμης τόσο συμπετυνωμένη, ώστε μου φανόταν πως μπορούσα να τήν πάσω με τά χέρια μου. 'Η διαβολική δύναμη αυτού τού άνθρωπου έμπαινε μέσα μου από δλους τούς πόρους τού σώματός μου, παρέλνε όλη τήν ενεργητικότητά μου. 'Ιλιγγιούσα σάν να βοϊκόζοιαν στα χείλη μιάς άδύσσοι.

» Αισθανόμουν ήδη κάτι άυλες βελόνες νά μου τρυπούν τó δέρμα. Τί μπορούσα νά κάνω ; 'Εξαφνα με φώτισε ή χάρι τού Θεού. 'Αρχισα νά προσεύχομαι με τó νού μου. Προσπαθούσα νά συγκεντρώσω όλη τή σκέψη μου στήν προσευχή. Τó κατώρθωσα αυτό. Καί τότε κατάλαβα ότι ήμουν άπλωμένος μ' ένα θόρακα, τόν όποιο δέν μπορούσαν νά διαπεράσουν ή μαγνητικές ματιές τού καλόγερου....

Αυτά μου είπε αυτολεξει ή πρίγκηψ Γιουσουάφ. 'Εκείνο όμως πού δέν μπορώ ν' αποδώσω στο χαρτί, είνε ή παράξενος τόνος τής φωνής του. ό οίκτος πού διάβαζα στο πρόσωπό του ενώ μου μιλούσε για τó Ρασπούτν. Δέν μου ήταν δύσκολο νά μαντεύσω, ότι ή πρίγκηψ δέν έννοιαθε πειά για τó θύμα του ούτε θιμό, ούτε μίσος, ούτε καί άηδία. 'Απεναντίας, φανότανε σάν να λιπότανε τόν τραγικό καλόγερο, πού κατόστραφε μιά αυτοκτορία.

'Ιδού τώρα τί μου είπε, τελειώνοντας ή πρίγκηψ :

— 'Αφού οζότωσα τó Ρασπούτν, κομμήθηκα σάν μικρό παιδί στο ίδιο τó ύπόγειο τού μεγάρου μου, όπου τόν εχα περβολήσει καί τόν είχα σαρώσει κάτω νερό. Κι' όμως, ή σατανικός καλόγερος δέν πέθανε άμέσως. 'Ηταν έφτάμηχος. Παρ' όλο τó δηλητήριο πού τόν πότισα καί τίς σφαίρες πού τούφοριξα, σηκώθηκε ξαφνικά επάνω καί μου φώναξε :

— Καταραμένε ! Καταραμένε !

— Κι' όμως συνέχισε ή πρίγκηψ, δέν θημάμαι νά κομηθήκα άλλοτε τόσο έλαφρά. 'Αφού δέν ζούσε πειά ή Ρασπούτν, ήμουν ευθύμιος καί χαρούμενος, σάν μικρό παιδί. 'Ενας καλός βραχνάς είχε φτύει από τά στήθη μου. Νόμιζα πως ή 'Αγία Ρωσία είχε σπείει με τόν θάνατο τού καλόγερου. Μά βγήκα γελασμένος. 'Αδιάφορο όμως, έχω τή συνείδησι μου ήσιχη, ότι έξετέλεσα τó καθήκον μου. Καί κάθε φορά πού ξαναθυμάμαι τó Ρασπούτν, αισθάνομαι νά με κυριεύη ή ήδονή πού καταλαμβάνει τόν άνωρωπο πού έκανε μιά καλή πράξι.

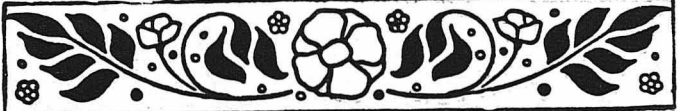
ΟΙ ΠΡΑΙΟΤΕΡΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΤΩΝ ΑΝΑΓΡΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

ΠΡΩΤΟΒΡΟΧΙ

'Απόψε γύρωθε σοροπά τó σωτηρό λυγμό
—Καθώς ψυχή μικρού παιδιού πού σβύνει αγάλη-αγάλη—
"Ενας σκοπός πού κράτησε, μάε:χεν άποσοσμό
Κάποια ζωή πού τέλειωσε καί θ' άνασάνη πάλι.
Κι' είνε ένα κλάμμα άσώπαστο πού τυραγνά τó νού
Καί σφιχτοδένει τίς καρδιάς. Για ίδες τó πρωτοβρόχι !
Σκύβουν τά σύννεφα, θερά, τ' άνάγεργου ούρανού
Καί νάτα, Θε μου, σκέπασαν καί τή μικρή μας κόχη....
"Ισαμε χτές γιορτάζανε τά φύλλα στα κλαριά
Καί τίς καρδιές μας νότιζεν ή πρώτη μας γαλήνη.
"Ισαμε χτές μιάς έγνεφε ή κοντινή στεφνή
Μά νά, τó πλοιο σάλπαρε καί πίσω μιάς άφίνει !
Τό πρωτοβρόχι, αγάτη μου, περισσότερο έγώ
"Ωσάν βραχνά στα στήθερα μου τó νοιάθω νά βραχάινη
Κι' έτσι θα στέχω άνήμπορος κι' όλο θα νοσταλγώ
Τή χτεσινή μας τή χωρά πού σβύνει καί μακραίνει....
'Απόψε —άφιμένα— σώπασε μιά άλλοτινή ζωή
—Καθώς ψυχή μικρού παιδιού πού σβύνει αγάλη-αγάλη—
Αυτή ή ζωή τó διάβα της θα πάση ένα πρωί
Μά πές μου : 'Η αγάτη μας θα ξαναζήση πάλι ;
I5-K5

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Οί πνεστοί τής ψυχής μουάζουν με τούς πνετους τού σώματος. Για νά τούς κίνησι, χρειάζεταιται άλλαγή διαμονής.
Με ρ σ ι ε ρ
"Αν θέλεις νά γίνη ή δουλειά σου, πήγαινε μόνος σου." Αν θέλεις νά μη γίνη, στείλε άλλον.
Φ ρ α γ κ λ ι ν ο ς

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΑΛΛΟ ΚΟΣΜΟ

ΤΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΠΡΙΓΚΗΠΩΝ

(Μεταπολεμικές εκπλήξεις, άπρόοπτα καί κατάντιες).

'Από μιά ειδική έρευνα πού έκανε ένας Βερολινέζος δημοσιογράφος, αποδεικνύεται, ότι όλοι σχεδόν οι πρίγκηπες τών πρώην βασιλικών οικογενειών τής Γερμανίας έχουν μεταβληθεί τώρα σε κοινούς, κοινοτάτους άστους επιχειρηματίας ή καί υπαλλήλους.
Καί πρώτος—πρώτος, ό τώος Κρόμπριτς κάνει τόν κτηνοτρόφο. Διευθίνει αυτοπροσώπως τά άπέραντα κτήματά του καί έπιμελείται ιδιαίτερος τά χοιροτροφεία του, για νά βελτιώση τή ράτσα τών χοίρων του.
'Επίσης, από τούς τέσσερες γιους τού Κρόμπριτς, ή μεγαλύτερος, ή πρίγκηψ Γουλιέλμος, ή όποιος είνε τώρα 25 έτων καί ή δ-ποιος από μικρός δέν είχε καθόλου κλίση για τή στρατιωτική ζωή, σπούδασε νομικά στο Πανεπιστήμιο τού Κωνιξμπουργκ, πήρε τελευταίως τó δίπλωμά του καί κάνει τόν δικηγόρο. 'Ο δεύτερος γιος τού Κρόμπριτς, πρίγκηψ Λουδοβίκος Φερδινάνδος, ή όποιος επίσης δέν είχε ποτέ κλίση για τή στρατιωτική ζωή, σπούδασε μηχανικός καί μόλις πήρε τó δίπλωμά του, πού τέσσερα έτων, παραιτήθηκε άπ' τόν αρχιερκό τού τίτλο, έξεκατόρηθη καί πήγε στην 'Αμερική, όπου εργάζεται στα εργοστάσια τού Φόρντ, ως άπλοός μηχανικός.
'Ο τρίτος γιος τού Κρόμπριτς, πρίγκηψ Ουίβέρτος, σπούδάζει γεωπονία καί δασονομία στην περίφημη 'Αγροτική Σχολή τού Πότσδαμ. 'Ο τέτατος, τέλος, γιος του, ή πρίγκηψ Φρίτς, πού είνε ήλικίας 20 έτων, εργάζεται ως άπλοός υπάλληλος στα γραφεία τής ατυολογικής έταιρείας τού Βορειογερμανικού Λόου, στη Βρέμη.
Τά αδελφία τού Κρόμπριτς, άκολούθησαν όσαυτός τó παρόδειγμά του καί έγιναν καί αυτοί κτηνοτρόφοι.
'Ο πρώην διάδοχος τής Σαξονίας παρατήθηκε άπ' τούς πριγκημικούς του τίτλους, άπ' τά δικαιώματά του στο θρόνο, παράτησε τήν περιουσία του στους άλλους συγγενείς του καί έγινε...καλόγερος στο Τάγμα τών 'Ησοιτών, με τó όνομα πατήρ Γεώργιος. 'Εχει δέ κλεισθεί σ' ένα μοναστήρι 'Ησοιτών στην 'Ολλανδία.
'Ο πρώην διάδοχος τού θρόνου τού δονατού Ρεύς, πρίγκηψ Γκέρα, είχε άνεξάρτητη έξαορική αγάτη προς τó θεάτορ. Κι' επειδή ή ύπληροί του τόν λατρεύουν καί τόν εκτιμούν, παρά τήν εκθρόνισι τού πατέρα του, τόν διορίσαν γενικό διευθυντή τών ένθικων θεάτρων δλοζλήρου τού δονατού.
'Ο νεότερος γιος τού δονατού τής 'Εσσης, πρίγκηψ Χριστόφορος, παντρεύτηκε μιά φτωχή κόρη τού λαού, πήρε τήν άντιπροσωπεία διυφόρων εργοστασίων αυτοκινήτων, καί άνοιξε ένα κατάστημα, στο όποιο πουλάει καί νοικιάζει αυτοκίνητα.
'Ο νεότερος όμως αδελφός του Φίλιππος, δέν θέλησε νά εγκαταλείψη τήν πριγκημική του ιδιότητα, άν καί δέν έχει άρκετή περιουσία, πού νά τού επιτρέπη νά ζή άπ' τά εισοδήματά του. Εδύχως όμως κατώρθωσε νά παντρευτή τή μιά άπ' τίς θυγατέρες τού βασιλέως τής 'Ιταλίας, τήν πριγκηπίσσα Μααρίδα καί, φυσικά, πήρε κολοσσιαία προίκα.
Οί περισσότεροι άπ' τούς άλλους Γερμανούς πρίγκηπες έχουν παντρευτεί κόρες ευτόρων άστών καί διευθύνουν αυτοί τίς επιχειρήσεις τους.
'Ετσι έφτά άπ' τούς πρίγκηπες αυτούς έχουν γίνει μεγάλεμποροι κρυσίων καί άλλοι δυό ξυλέμποροι καί καρβουνέμποροι. Τρείς πριγκηπες διευθύνουν φαρμακαποθήρες. 'Ενας άλλος έκληρονόμησε τó ποδηλατάδικο τού πεθερού του. Άλλοι δυό έγιναν έμποροι καλλιεργηκών άντικειμενων. Τέλος ένας εκ τών Γερμανών πριγκηπων επαντρεύτηκε τή μοναχοκόρη κάποιου πλουσιού έμπόρου ζώων, καί επειδή ή πεθερός του είνε γέρος, έξασει αυτός τώρα τó επάγγελμα τού ζωεμπόρου !

Η ΠΟΝΗΡΙΑ ΤΟΥ Γ. ΡΟ-ΝΑΥΑΦΧΟΥ

Κάποτε ή γηραιός ναύαρχος Βούγκαν Βιλ, πήγε νά επισκεφθή τόν Μεγάλο Ναπολέοντα. 'Ο Αυτοκράτωρ τόν δέχτηκε με καλωσύνη καί, αφού τόν χαϊρέτησε, τού είπε :
— Μά έσεις, ναύαρχέ μου, δλέτω πως δέν γεράσατε καθόλου !
— Είν' αλήθεια, Μεγαλειότατε, Μπάντησε εκείνος. Κοιτεύει όμως νά γεράση ή γιος μου, μένοντας στο βαθμό τού σημαιοφόρου....
Τήν άλλη μέρα ή γιος τού ναύαρχου προοιβαζόταν σε ύποπλοίαρχο.